

คำจารึก

๑๔๐๗ บุตรใดครุ่นครุ่นสร้าง	กองกำม
ชื่อว่ามาดาทำ	เที่ยงพร้อง
ล้ำศิษย์เกรงยำ	เยียบาป
โดยโลกยโหวรร้อง	เรียกแท้ครูทำ ฯ
๑๔๐๘ มักเมาหมดสัจถ้อย	เจรจา
แรงโลกย์ละลายหา^(๑)	ห่อนได้
มักเนื้อหน่ายกรุณา	เปนเพียง
บรรพชิตหญิงอยู่ใกล้	เกล่สิ้นศีลแสง ฯ
๑๔๐๙ คนยากอยากภักษ์เคี้ยว	ของแพง
คนโรคบาราศแรง	ร่านปล้ำ
คนโหดอดสำแดง	ธรรมเทศ นานา
สามเหล่าเขาน้ำกำ	กึ่งบ้างกลั่น ฯ
๑๔๑๐ รักษนุตรสิไปให้	พากเพียร
ปราศจากวิทยาเรียน	เริตร้าง^(๒)
พ่อเหมือนศัตรูเบียด	บุตรอีก เล่านา
แม่ดั่งไฟริ้ว้าง	ลูกให้เสียสณฑ์ ฯ
๑๔๑๑ เมียดีดุหาขู้	การเรือน รอบแฮ
อายแก่สามีเหมือน	ดั่งน้อง
เป็นที่ปฤษาเตือน	ตัดดุจ มดาเยนา
ยามเมื่อผัวเคืองข้อง	อดกลั่นกลัวเกรง ฯ
๑๔๑๒ โสไนขุ่นขี้พ้อง	พบกัน
มันย่อมแสบะยิงฟัน	ปากแท้
เจกเช่นหมู่พาลผัน	พะพวก พาลนา
ร้ายต่อร้ายรำแต่	ต่างกล้าอดแขง ฯ
๑๔๑๓ คับอกออมอยู่ได้	โดยหวัง
คับแคบเคียดคนชัง	อยู่ซ้ำ
คับจิตเร็บประนัง	เนายาก ยิ่งแฮ
แค้นคับเหี้ยใจล้ำ	เร่งร้อนฤเสบย ฯ